

Tadeusz Łaszkiewicz

Tądów Górny, gm. Warta, woj. sieradzkie. Stanowisko 2

Informator Archeologiczny : badania 15, 156

1981

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

TĄDÓW GÓRNY, gm. Warta
woj. sieradzkie
Stanowisko 2

PP Pracownie Konserwacji
Zabytków
Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska
Oddział w Poznaniu

Badania prowadził mgr Tadeusz Łaszkiewicz. Finansowała Okręgowa Dyrekcja Gospodarki Wodnej w Poznaniu. Trzeci sezon badań. Osada ludności kultury przeworskiej.

Kontynuowano badania rozpoczęte w 1979 r. i prowadzone w 1980r. W ich wyniku zakończono eksplorację szerokopłaszczyznowej odkrywki przygotowanej w 1979 r. Zbadano powierzchnię ok. 10 arów. Ogólna powierzchnia wykopów badawczych wynosi więc ok. 75 arów. Odkryto i wyeksplorowano 53 obiekty nieruchome /łącznie 1,054/ - typowe dla osad otwartych kultury przeworskiej.

Kilka z nich zasługuje na uwagę. Są to: obiekt 801 - "glinianka", druga na omawianym stanowisku, związana z miejscową, częściowo uzawodowioną /ubiegłoroczne piece do wypalania ceramiki wykonanej przy użyciu koła garncarskiego/ produkcją garncarską. Drugim obiektem, być może funkcjonalnie związanym ze wspomnianą "glinianką" jest ob. 647 - piec garncarski typu mielerza kopułastego z jamą przypieczową. Stan zachowania obiektu umożliwia jego dosyć pewną rekonstrukcję; zachowała się w postaci wydrążonej w podłożu - ciężkiej glinie - komory, lekko dołem rozszerzonej. Ściany stanowiła wypalona glina calcowa, bez pozostałości dodatkowych wzmocnień. Na spągu komory zalegała gruba, kilkakrotnie przewarstwiona warstwa popiołu, wewnątrz wypełnione było niemal wyłącznie rumoszem grud polepy, często bardzo dużych, z licznymi odciskami konstrukcyjnymi i ziaren zbóż. Polepa ta stanowiła pozostałość naziemnej części pieca - kopuły. Komora pieca połączona była krótkim kanałem z jamą przypieczową. Innym obiektem, również związanym z produkcją, jest obiekt 789 - piec wapienniczy o niezwykle masywnej konstrukcji kamiennej, zawierający w swym wnętrzu znaczne ilości już wypalonego wapna. Całość prac skoncentrowana była w południowo-zachodniej części stanowiska, będącej jednocześnie częścią osady o wybitnie wczesnorzymskiej metryce. Tak też należy wstępnie datować omawiane obiekty.

Badania zostały zakończone.

WIELKI WĘLCZ, gm. Grudziądz
woj. toruńskie
Stanowisko 10

patrz
okres lateński

WYGODA, gm. Białogard
woj. koszalińskie
Stanowisko 6

patrz
okres lateński